

15 december 2009

Met veel plezier heb ik kunnen constateren dat er dus eigenlijk niets veranderd is in de 25 jaar nadat de klos werd afgeschaft. In onze school, de Violen school te Hilversum, waren we toen net bezig het leersysteem te veranderen omdat de klassikale aanpak veel problemen opleverde in de schoolbevolking van toendertijd. Juist doordat op de oude kleuterschool minder problemen waren in de ontwikkeling van kinderen en de juffen al een zeer gedifferentieerde aanpak hadden, hetgeen nu ook uit de enquête blijkt. De leerkrachten van toen hebben samen met o.a. Alex van Emst het circuitmodel bedacht en in de loop der jaren uitgebreid. Deze organisatie is gebouwd op het oude kleuteronderwijs en bleek zeer goed te werken voor leerlingen van de hogere groepen. Al moet ik erbij zeggen dat er natuurlijk meer zaken moesten geleerd worden in een bepaalde volgorde. (leercircuit) naast het algemene circuit, waar de volgorde van leren niet van belang is. Voordeel is dat door de enorme keuzemogelijkheden voor het kind uit de door de leerkrachten voorgekozen stof aan de hand van leerlijnen zeer positief werkte. een kind kon achterblijven tot het zichzelf met behulp van andere leerlingen en de leerkracht en met behulp van de zelfgekozen materialen uit de diverse hoeken weer de leerstap had eigen gemaakt. Daarna verliep het leerproces veel gemakkelijker. Veel leerlingen hebben daar naar mijn idee van geprofiteerd. Dit in tegenstelling met de scholen waar ik werkte volgens klassikaal getinte leerstijlen volgens het jaarsysteem, waarbij m.i. veel uitvallers waren. Helaas gaan de scholen van nu meer onder invloed van financiële redenen meer over tot de z.g. oudere methoden. Nu ik gepensioneerd ben en dit onderwijs bij mijn kleinkinderen ook zie teruggaan naar de oude systemen en methoden, die daar op geschreven zijn, hoop ik dat het weer de kant op zal gaan van de individuelere benadering van het kind en mogelijk

kan het circuitmodel daarbij net als jaren geleden tot uitgangspunt dienen.

Het stuk over prestatiedruk in groep 1&2 kreeg ik net onder mijn neus geduwd!! Want juist op dit moment loop ik weer zo ontzettend aan tegen al die zaken die zo duidelijk beschreven worden in het bovengenoemde stuk... en het is een pak van mijn hart dat ik niet de enige ben die dit stuk helemaal onderschrijft.

Want binnenkort moeten de CITO toetsen weer afgenomen worden en is ondertussen toch ook maar besloten bij ons op school om , naast ordenen en taal voor kleuters , ruimte en tijd af te gaan nemen, terwijl wij 3 jaar geleden nog een principebesluit hebben genomen over het hooguit afnemen van 2 toetsen bij kleuters en niet meer! Het gaat van kwaad tot erger...!! En als ik er wat over zeg of er wat van vind wordt er een beetje meewarig gereageerd "dat we wel zullen moeten" Waarom?? denk ik dan en Voor wie?? Al die toetsten en lijsten en screenings etc brengt alleen maar onrust en bevestigt ouders dat hun kind vanaf dag 1 moeten voldoen.

Ook wordt er hard gewerkt aan handelingsplannen en worden wij nu onderwezen in het gebruik van de zgn groepshandelingsplannen..

Dat is dus in een kleuterklas kindonterend en brengt als je het echt goed wilt doen zo oneindig veel werk met zich mee dat er voor zaken die er dus echt toe doen veel minder tijd is!! Een kind laat per slot van rekening nooit constant gedrag zien als het zo jong is!!

Ik ben serieus, na 20 jaar werken met kleuters, aan het overwegen om andere dingen te gaan doen, maar zie nu in dat we ons juist sterk moeten maken. Door dit stuk van jullie ben ik wel weer even bevestigd in wat ik vind en ga ik nog één maal proberen de discussie open te gooien op school.

Ook wil ik graag van gedachten wisselen met andere mensen die tegen dezelfde zaken aanlopen

Ook ik maak me zorgen over het onderwijs aan het jonge kind. Sluit me helemaal bij aan de bloemlezing op de site.

De kennis en kunde die klossers hebben raakt langzamerhand leeg als er niets gedaan wordt. De nieuwe leerkrachten die stage komen lopen missen enorm veel kennis en vaardigheden vanuit de opleidingen over het jonge kind en het onderwijs aan het jonge kind. Het kind als centraal punt wordt op de achtergrond geschoven door de druk van prestaties, methoden en verwachtingen die niet realistisch zijn. Vooral in deze tijd waarin haast, drukte, alles plannen veel slachtoffers maakt met psychische problemen zowel onder kinderen als volwassenen.

Het doel wat we voor ogen hebben om het basisschoolkind de basisvaardigheden te leren begint mijns inziens met een goede basis waarbij kleuters spelend leren met juffen die de vaardigheden hebben om dat te stimuleren. Waarschijnlijk kunnen veel persoonlijkheidsstoornissen bij jonge kinderen verminderd worden als het kind "kind" mag zijn.

Het mes zal aan beide zijden snijden wanneer het jonge kind op de basisschool de aandacht krijgt die het verdient waardoor ze in vervolgjaren steviger in hun schoenen verder kunnen. De ouders verdienen hierbij natuurlijk ook aandacht. Voorlichting en discussies kunnen hier aan bij dragen.

Graag wil ik me voor deze missie inzetten met andere gelijkgestemden om de waarde hiervan over te brengen en de collega's, ouders en andere betrokkenen het belang er van in te laten zien.

Jammer, ook ik had de enquête graag ingevuld. Ik was graag nummer 351 geweest! En volgens mij hadden nog veel meer KLOS-ers dit in willen vullen. Hopelijk wordt hier iets mee gedaan!! Ben bang dat anders peuters al moeten gaan leren lezen over een paar jaar. Ik geloof dat bijna niemand meer weet dat een kleuter een spelend lerend kind is en geen lerend lerend kind, maar leg dat maar eens uit aan al die mensen die zo mooi aan hun bureau al hun plannen smeden en o zo goed weten hoe het allemaal moet. Ik ben benieuwd wat er met deze uitslag gaat gebeuren.

Toch maar een reactie hoewel ik al 10jaar niet meer voor de klas sta. 23 jaar heb ik kleuters begeleid, waaronder een lange periode de kluts 2/3, eigenlijk de ideale oplossing want je kunt in deze groep goed tegemoet komen aan het ontwikkelings

niveau van het jonge kind Maar helaas alles moest anders van de heren inspecteurs. Gelukkig was ik toen met de f.p u., anders had ik vast ruzie gekregen met de heren. Eigenlijk mogen wij ons zelf het verwijt maken dat we nooit eensgezind in actie zijn gekomen.

De meeste kleuterleidsters hebben de overheersing van de toenmalige lager school te gemakkelijk geaccepteerd. Het was bij de vorming van de basis school ook noodzakelijk dat er iets veranderde in het kleuteronderwijs, er moesten zaken op papier, maar niet meer dan nodig. Het is niet mogelijk om van ieder kind het ontwikkelings profiel in je hoofd te hebben.

Ik heb jaren deel uit gemaakt van een begeleidingscomm. van de pabo Leeuwarden en we hebben toen al gepleit om na het eerste jaar de opleiding op te splitsen Maar helaas is dit niet gebeurd met alle gevolgen van dien.

Ik hoop van harte dat de staatssecretaris iets doet met de kritiek die haar ten deel valt.

Ik blijf het allemaal met argusogen volgen omdat kleuters recht hebben op een goede begeleiding de eerste jaren in het basis onderwijs.

Het artikel uit het onderwijsblad vond ik fantastisch en uit het hart gegrepen.

Ik ben een kleuterleidster (opleiding in Breda) van 63 jaar oud en sta nog fulltime voor de klas. Ik ben in 1965 geslaagd en ben meteen gaan werken.

In die tijd moest je stoppen met werken als je ging trouwen dat was in 1971. Ik heb acht kinderen gekregen en ben in 1998 als herintreedster weer voor de klas gaan staan. Er was toen een directeur die dolblij was met iemand die nog een opleiding tot kleuterleidster had gevolgd. Mijn collega,s waren onderwijzeressen die geen specifieke opleiding voor kleuters hadden gevolgd.

Vanaf die tijd begon mijn strijd om kleuter, kleuter te laten zijn zij (overigens aardige mensen) waren bezig op groep 3 niveau. We toetsen wat af en alles vastleggen en registreren, zorg en handelingsplannen maken enz enz. Voor fantasie is er geen plaats.

Ouders vinden dat hun kind wel gelijk naar groep 2 kan en groep 1 kan overslaan ze hebben toch al op de peuterspeelzaal gezeten.
Ik heb veel veranderingen niet altijd slechte meegemaakt maar laat een kleuter, kleuter zijn, ze zijn gauw genoeg volwassen.

Ik ben een kleuterjuf in hart en nieren , heb ook een echte kleuteropleiding gevolgd.
Deels in Suriname en deels in Nederland.
Werk al 17 jaar als kleuterjuf op de openbare basisschool de schakel in Amsterdam zuidoost.
Maar de laatste jaren merk ik dat de kleuterklas neigt een groep 3 te worden. Ik noem het de kleuter universiteit.
Want expressievakken, muzikale ontwikkeling enz. worden steeds meer aan banden gelegd.
Er komen meer hoeken bij in de klas, dit jaar de rekenhoek en de taalhoek, wie weet welke hoeken we nog in de toekomst er bij moeten voegen. Ik denk dat we dan achthoekige lokalen moeten gaan bouwen.
Wij doen daar vrolijk aan mee omdat het Moet van de inspectie. En niemand verzet zich daartegen.
Toen ik tekst op de voorpagina van het onderwijsblad nr. 19 las werden mijn gevoelens die ik al heel lang had bevestigd.
En had ik gelukkig het gevoel van he he er zijn ook andere kleuterjuffen die dezelfde mening hebben als ik.
Vroeger had ik meer tijd om leuke dingen met mijn kleuters te doen nu moet ik 3 soms wel 4 keer in de kring zitten om Van alles en nog wat met ze te oefenen. Piramide lesjes, Fonemisch bewustzijn, Vreedzame school en omdat we heterogene groepen hebben doe je ook nog eens cursorische activiteiten (kleine kring).
Echt belachelijk. Kinderen mogen zich niet meer in hun eigen tempo ontwikkelen.
Je merkt ook dat de motoriek steeds slechter wordt , knippen en plakken heb je amper tijd voor.
Ik kon me helemaal vinden in alles wat de dames uit het artikel beschreven.
Mijn tafel is een en al cursusmap dit en cursus map zo.
Veel te veel administratie. Het werk gaat gewoon thuis door.

Wij zijn ouders van een jongetje van 5 jaar dat naar ons inziens goed functioneert.

Hij is sociaal, vrolijk, geïnteresseerd en ontwikkeld.

Hij is ook sportief en kan klimmen als de beste.

Plots komt er een zwarte wolk boven ons hoofd...

Er kwam in september een logopediste in de klas die hem graag eens wilde testen.

Hij kan volgens de logopediste het alfabet nog niet opnoemen, niet achteruit tellen...ons zoontje zou te jong zijn voor zijn leeftijd?

Moeten kleuters tegenwoordig oud zijn voor hun leeftijd?

Krijgen ze niet meer de kans om lekker te spelen, te ontdekken, te tekenen en kleuren?

Leren lezen en schrijven doen ze toch in groep 3?

Nu moet ik naar de huisarts voor een verwijzing naar de logopediste.. "mamma ik ben toch niet ziek"..vroeg hij mij vandaag.

Nee jongen , maak je maar geen zorgen..je bent gewoon een kleuter van 5 en dat mag je zijn van ons!

Wel ben ik nu genooddaakt het hele traject te doorlopen en ben bang dat onze zoon - zo gelukkig en lief - nu een stempel opgedrukt krijgt.

Ze opperen nu al (na 3 maanden groep 2) dat het misschien beter zou zijn als onze zoon nog een jaartje in de kleuterklas blijft..dan zou hij helemaal opbloeien..wat opbloeien..het gaat immers prima.

Waar zijn ze in godsnaam mee bezig?

Ook ik ben een oud- klosser. Ik ben geattendeerd op dit artikel door mijn man die zelf in het voortgezet onderwijs werkt. Ik ben het zeer eens met de zaken die hier vermeld worden.

Ook ik maak mij ernstige zorgen. Ik mis nog het stukje over het bewegingsonderwijs voor kleuters waar mijn stagiaires helemaal geen kaas van gegeten hebben. Sommige hebben hier echt nog nooit les in gehad en zeker nooit praktijkles.

Balspelsituaties, spelletjes, ritmiek, een omgangsbaan????

Ze hebben er nog nooit van gehoord. Ze weten wel dat je voor gym een extra cursus moet doen! Maar wat doe je dan met kleuters die twee keer per dag een uur bewegingsonderwijs nodig hebben???? Als zij nu voor een kleutergroep komen worden ze geacht dit gewoon te kunnen! Ik hou mijn hart vast.

Eindelijk een artikel waar ik 100 % achter sta. Het is goed te horen dat meerdere kleuterjuffen hier duidelijk tot dezelfde conclusie komen. Kleuters leren door te spelen en dit is niet in een methode te vangen. Ga uit van de kinderen en je bereikt de beste resultaten. De sociaal-emotionele ontwikkeling is belangrijk en is de bouwsteen om goed te kunnen functioneren op school en in de maatschappij. Een zeer bezorgde kleuterjuf.

Getipt door een medestudent van de deeltijdopleiding Remedial Teaching kwam ik terecht bij jullie stuk over de kleuters van tegenwoordig.

Opvallend vond ik dat er met name onder oud-klossers gekeken is naar hun mening ten aanzien van het huidige kleuteronderwijs.

Jammer vond ik het dat wij, jonge leerkrachten, zo slecht uit de bus komen in de reacties van deze collega's. Begrijpen doe ik het wel, want nog geen 4 jaar geleden kwam ik zelf ook zo onwetend van de PABO met een passie voor kleuters.

Gelukkig ben ik vanuit Fontys OSO de opleiding master SEN: Specialist Jonge Risicokinderen gaan volgen. Een verrijking voor iedere onderbouwleerkracht, zowel jong als oud, groen en ervaren!

Ik wilde hierbij nog aangeven dat ik merk dat er een kentering zichtbaar is (gelukkig) ten aanzien van het kleuteronderwijs.

Ook ik als jonge leerkracht zie het nut/essentie in van het spelend leren van kleuters, de noodzaak om ontdekkend te leren. Vanuit het onderzoek dat ik heb gedaan tijdens deze opleiding (inmiddels in de afrondende fase) blijkt ook vanuit de literatuur over het stimuleren van ontwikkeling van jonge kinderen, dat spelend leren essentieel is.

Ik hoop dat het Landelijk Specialistennetwerk Jonge Kind de klok nog harder kan laten luiden bij onze regering om te pleiten voor een aanpassing binnen de huidige PABO's en een specifiek competentieprofiel vast te stellen voor leerkrachten jonge kind.

Ik ben het er helemaal mee eens dat het kleuteronderwijs te schools is geworden. Als klosser heb ik samen met mijn collega's al 20 jaar geleden geconstateerd dat het

kleuteronderwijs bedreigd werd door de veranderende structuren.

Hoe vaak hebben wij deze opmerkingen al gehoord de afgelopen jaren? Wat is daarmee gedaan? Wat ik om mij heen zie heel weinig. Een compliment voor scholen (directie) die hun eigen weg durven te gaan en zich niet laten beïnvloeden door inspectie of regels van overhand. Proficiat, zij kiezen dus voor het welzijn van de kleuters.

De zorgen over goed onderwijs voor kleuters herken ik en deel ik ook. Ze doen me denken aan 1987 (de tijd van Deetman!) toen in een congres van de toenmalige Abop gelijklopende klachten naar voren gebracht werden. Mede dankzij de Abop zijn er destijds succesvolle acties ondernomen om positieve veranderingen aan te brengen. In mijn werk op het APS is toen bijvoorbeeld een begin gemaakt met het ontwerpen en verspreiden van een spelgeoriënteerd werkplan (Basisontwikkeling) voor de onderbouw.

De klachten nemen nu dus weer toe. Wiens schuld is het eigenlijk als het kleuteronderwijs schools wordt, als kinderen met werkbladen moeten werken, als er te weinig aandacht en ruimte is voor spel? Er zijn directies en schoolbesturen die inderdaad hun leerkrachten de wet voorschrijven en geen ruimte laten voor eigen opvattingen en argumenten. In het kader van het VVE-beleid hebben gemeenten tegenwoordig ook een dikke vinger in de pap en beslissen welk 'programma' scholen moeten gebruiken. Waarom kiezen (51% van de) gemeentes bijvoorbeeld voor het meest voorgestructureerde programma Piramide? Omdat het helemaal is uitgewerkt en leerkrachten zelf niets meer hoeven te bedenken? Omdat leerkrachten dat zelf prettig vinden? Omdat het de hoogste scores haalt op de (Cito) toetsen? En waarom kiezen andere gemeentes (36%) dan voor een spelprogramma als Basisontwikkeling? Omdat hun scholen goed weten wat ze van met opvoeding en onderwijs willen? Omdat leerkrachten, met steun van directies en bijvoorbeeld de OBD-en, er in slagen om hun besturen en gemeentes te overtuigen van hun visie en praktijk? Omdat zij een brede ontwikkeling belangrijk vinden voor de kinderen en een 'programma' of methodiek kiezen waarin inderdaad het spel centraal staat?

Het kan dus best anders. In de afgelopen twintig jaren zijn diverse methodieken en materialen ontwikkeld waarmee vorm en inhoud gegeven kan worden aan actueel goed onderwijs voor jonge kinderen in de basisschool. Belangrijke impulsen die op verschillende opvattingen over ontwikkeling en leren berusten. Ruimte voor eigen keuzen is er in theorie dus in elk geval.

Maar laten we eerlijk zijn. Zijn er in de enquête ook leerkrachten aan het woord die zich beklagen omdat ze heimwee hebben naar vroeger toen de kleuterschool en de Klos zelfstandig waren en zij een eigen beleid konden voeren? Of leerkrachten die het niet nodig of prettig vinden om op een andere manier te leren werken? Zit er een gefundeerde theorie achter de weerzin tegen beginnende geletterdheid? Of horen de geuite bezwaren bij de recente hang naar het vrije spel en de oude kleutermethodiek met knip- en plakwerkjes? De methodiek van dertig jaar geleden biedt echt geen verantwoorde oplossingen voor opvoedings- en ontwikkelingsvragen van kinderen in deze tijd. En een aparte Klos is geen garantie voor een inhoudelijk beter opleidingsprogramma. Veel pabo's slagen er inderdaad niet in om een goede opleiding voor het onderwijs aan jonge kinderen te verzorgen. Maar dat de recente theorieën, curricula en werkwijzen onvoldoende bekend zijn bij docenten die studenten theoretisch en praktisch moeten opleiden, vind ik veel ernstiger dan dat de traditionele kleutermethodiek uit de Klostijd niet meer overgedragen wordt.

Het is een overduidelijk artikel en ook mijn ervaring met stagiaires is dramatisch. Doordat de oude klos drie jaar duurde had je alle tijd om alles te leren over de ontwikkeling van het jonge kind en materialenkennis. En wat te doen met de leerkracht die van de pabo komt en eigenlijk niet bevoegd is om gymnastiekles te geven? Bij de klos leerde je ook bewegingslessen, spellessen en kleutergymnastiek en bewegen op muziek. Ik heb me ook altijd verbaasd over het feit dat klossers wel de applicatiecursus moesten doen om voor gr. 3 t/m 8 te mogen staan maar andersom niet. Nu moet je in 4 jaar alles leren over kinderen van 4 tot 12. Lijkt mij erg weinig. Nog dramatischer is het gesteld met mensen die zij-instromer zijn. Er wordt verondersteld dat ze in twee jaar alles

weten over deze leeftijdsgroep. Klossers luiden al jaren de noodklok bij de PABO's maar wanneer wordt er nu wat mee gedaan. Waarom wordt er niet geluisterd naar de kennis uit het werkveld? Ook op mijn school wordt er veel te veel waarde gehecht aan toetsen en grafieken. Waarom moeten we de jongste kleuters al toetsen? Omdat je dan zo'n mooi grafiekje krijgt vanaf 4 jaar. De inspectie roept maar steeds dat de leeftijdsgrens 1 januari is maar dat blijkt helemaal niet waar te zijn. Kinderen die te jong door moeten naar groep 3 zijn niet alleen een belasting voor de leerkracht van gr.3 maar ook voor de leerkrachten van gr. 4 t/m 8.

Ik heb als kleuterouder dit artikel met stijgende verbazing gelezen en kan maar 1 ding aangeven:
Wat ben ik blij, dat wij voor de Vrije School hebben gekozen, waar onze kinderen in de kleuterklas naar hartelust kunnen spelen, hutten bouwen, buitenspelen en vooral "zichzelf zijn", zonder prestatiedruk.

Met grote schrik lees ik de reacties op het artikel.
Ik ben heel bezorgd dat we terug gaan naar het oude systeem, van plakwerkjes en kralenplanken die geen betekenis voor kinderen hebben, maar die O zo leuk bedacht zijn door de leerkrachten.

Ik ben het eens dat kinderen meer moeten spelen, maar ik vind een belangrijke aanvulling dat de leerkracht bij het spelen een belangrijke taak heeft.

Een taak in het aanboren van betekenissen en het begeleiden van spel. Dit staat niet in het artikel.

De oude klossers, ik ben er zelf een, kwamen niet verder dan een aangeklede poppenhoek en we laten de kinderen lekker spelen.

Van enige bewust geplande spelbegeleiding was geen sprake, want we hadden het veel te druk met onze plak- en bouwlesjes.

Dat kleuters moeten spelen is heel belangrijk, maar nog belangrijker is dat de kleuters dit spelen ook weer gaan leren door goed aangereikte activiteiten van de leerkracht en een begeleiding waarbij kleuters verder komen in hun spel en zo ook verder komen in hun ontwikkeling.

Het spelen als basis voor belangrijke leerprocessen moet ook niet afgelopen zijn na de kleuterperiode.

Immers dan komt het spel om een hoger niveau en worden er belangrijke leerprocessen aan het spel gekoppeld, zoals leren lezen en leren reken. Via het spel krijgen die leerprocessen veel meer betekenis.

Dat gaat niet vanzelf daar heb je een leerkracht voor nodig die samen met de kinderen de verbinding maakt van spel naar lezen en rekenen.

Door op deze manier bezig te zijn komt er zeker geen aversie tegen leren en is er een doorgaande lijn van groep 1-2 naar groep 3.

Toetsen (CITO) helpen je niet om spel in kaart te brengen en spel naar een hoger plan te begeleiden vanuit het observatiesysteem.

Dus vind je spel belangrijk moet je een observatiesysteem hebben dat spel ook in kaart brengt.

De discussie over kleuters die geen kleuters mogen zijn is een belangrijke discussie, maar het mag geen teruggang inhouden naar de oude kleuterschoolsituatie.

Na het lezen van het artikel was ik verbaasd over de conclusie dat de studenten op de pabo te weinig leren om voor een kleutergroep te kunnen staan. Uit de woorden van mevr. Pruiksmā maak ik namelijk op dat wij op de pabo, ik ben afgelopen zomer afgestudeerd, niet meer zouden leren dat een bouwhoek het voorbereidend rekenen stimuleert en de huishoek voor de bevordering van de sociaal-emotionele ontwikkeling van de kleuters is. Ik wil mevrouw Pruiksmā graag geruststellen met het feit dat dit wel degelijk aan de orde komt op de pabo's.

Als oud- klosser heb ik met veel plezier de reactie gelezen van Daisy van Sleuwen. Goed gezegd, meid! Het is zeker waar dat er ook nu, heel veel prima "kleuterleerkrachten " in het basisonderwijs werkzaam zijn. De manier van werken die zij beschrijft, is de manier waarop e.e.a moet plaatsvinden in een kleuterklas! En, laten we wel wezen, vroeger werd er ook heel wat "geïmproviseerd" in de kleuterklas, of gedaan zonder dat er een werkelijk plan of doel achter stond! Veel zaken die toen

gepromoot werden (bv. een kind moest ergens "aan toe zijn")
zijn allang achterhaald. Dus, nieuwe kleuterklas-leerkrachten:
ga lekker je gang en geniet van deze manier van werken!